

[Christmas Møller.]

liv, som skulde hjælpe til Afsætning af de Produkter, vi havde Mulighed for at afsætte, skulde gennemføres ad Toldens Vej. Jeg har ligeledes Lov til at sige, at den Udvikling, der har været i Verden gennem de sidste 3—4 Aar, lige siden hin Januar-dag i 1932, da vi over Hals og Hoved kastede os ind i Valutaattestsystemet, har været en Udvikling, hvorunder man fra alle Sider har maattet erkende, at Statsforanstaltninger af den ene eller den anden Art maatte der til over for Erhvervslivet i en Tid som denne, og at, hvor lidt man end ønskede dette, saa tvang ydre Forhold os dertil. Vi har aldrig ønsket at vandre Valutaattest- eller Valutacentralvejen, og hvad der herom kan siges af Historie, overlader jeg til Historikerne at skrive, fordi det har meget ringe Interesse for mig i Øjeblikket. Men det, der har Interesse for mig, naar jeg skal bedømme den rent saglige Stilling, er at gøre op, hvilken økonomisk Politik Landet bør føre, og at angive, hvorledes vor Stilling er.

Og der kan vi da i Dag kun sige det samme, som vi sagde før Valget, som vi sagde for et Aar tilbage, og som vi har sagt tidligere, at vi ønskede ført en økonomisk Politik fra Statsmagts og fra Lovgivningsmagts Side, som søgte at klare Valutaproblemet saaledes, at dette Problem ikke blev en Kastebold mellem Partiernes. Og vi har ogsaa Lov til i Dag at sige, at Det konservative Folkeparti i en Situation, hvor man meget vel kunde se, hvad det bar hen til, klart gav Udtryk for, hvorledes dets Stilling var: at vi ønskede en Erhvervs-, Handels- og Toldpolitik gennemført saaledes, at vi kunde faa bedst mulig Afsætning af vore egne Produkter og faa Beskyttelse af hjemlig Produktion. Inden Valget og under Valget har vi for vort Vedkommende, erkendende den faktisk tilstedeværende Tilstand i Landet, hævdet det Synspunkt, at der skulde føres en Valutapolitik, saaledes at Valutaen ikke blev en Kastebold mellem Partiernes.

Vi mener ikke, at det gøres heldigt og rigtigt ad Valutacentralens og Valutaattestsystemets Vej. Vi tror, at det, der sker i vort Samfund for Tiden, og navnlig det, der er sket — fordi jeg tror, at i Løbet af kort Tid vil det vise sig, at man ikke kan klare de økonomiske Vanskeligheder ved dette —, er, at man, bildende sig ind, at dette System kan klare Vanskelighederne, undlader at gennemføre de økonomiske Foranstaltninger til Eksempel fra Nationalbankens Side, som er nødvendige; og den

Omstændighed, at Nationalbanken er begyndt paa at standse Byggeriet, den Omstændighed, at Nationalbanken med en meget skruet Motivering satte Diskontoen i Vejret, er afgjort Vidnesbyrd om, at i hvert Fald Nationalbanken — og selv om Regeringen har lidt vanskeligt ved at naa saa hurtigt med, saa vil Handelsministeren hurtigt opdage, at det skal nok komme ogsaa for ham —, at Nationalbankdirektør Bramsnæs har opdaget, at alene gennem Valutacentral- og Valutaattestsystemet kan det ikke klares.

Og fordi mit Parti er af den Opfattelse, at hele dette System fører med sig en Indefrysning, en Indeskrunding af hele det danske Erhvervsliv, som i det lange Løb ikke lader sig opretholde, forelagde vi for Vælgerne inden Valget og under Valget Forslag om, at man skulde gaa en anden Vej, at man skulde klare Spørgsmaalet om Kronens Stilling ved de valutariske, ved de Nationalbankmidler, som man havde brugt tidligere, og som man ogsaa bliver nødt til at anvende, naar dette slaar fejl. Derfor sagde vi, at det er klart, at der maa være en Række Varer, som vi overhovedet ikke vil have ind her i Landet. Derfor er vi parate til at vedtage en Lov, som klart siger: Importforbud for disse Varer. Og endelig erkendte vi, at Handssystemet mellem Landene nu engang er saadan, at man maa købe Varer for at kunne sælge. Derfor forelagde vi Forslag for Vælgerne, nogenlunde paa samme Maade som Regeringen, om, at der for en lang Række Varer ikke skulde være Begrænsning i Mængden, men alene Bestemmelse om, fra hvilke Lande og i hvilke Forhold de paagældende Varer maatte købes.

Vi er fortsat af den Anskuelse, at denne Vej saa langt er at foretrække, og vi har ogsaa Lov til at sige til Regeringen, at naar den nu møder med sit Forslag af 13. November, som — lad mig sige det straks —, saa vidt jeg har kunnet se, i det store og hele er en nøjagtig Afskrift af det Forslag, som blev omdelt til Pressen og dermed offentliggjort Mandag den 30. September, og hvor de Ændringer, der er, er smaa og ikke meget betydningsfulde, og naar Regeringen til dette Forslag har føjet en Oversigt over Indførselsrestriktioner i forskellige andre Lande, saa vil Regeringen; og saa vil Tingets Medlemmer ved Gennemlæsning af dette Dokument erkende, at i intet Land — bortset fra Rusland, hvor Oplysningen kort og klart gaar ud paa, at Sovjet-Rusland har Statsmonopol for hele Udenrigshandelen — er der et skrapper System end det, vi har haft her i Danmark siden Januar-Februar 1932; der